

Šīs lapa ir mašīntulkota [Saite]. Mašīntulkojumos var būt kļūdas, kas var mazināt skaidrību un precizitāti; Ombuds neuzņemas atbildību par neatbilstībām. Lai iegūtu visuzticamāko informāciju un juridisko precizitāti, lūdzam skatīt šādus dokumentus. avota versija angļu valoda ir norādīta iepriekš. Lai iegūtu plašāku informāciju, lūdzam skatīt mūsu [valodu un tulkošanas politiku](#) [Saite].

Lēmums lietā 163/2006/(GK)MHZ - Paskaidrojuma nesniegšana attiecībā uz aģentūras darbinieka negatīvu novērtējumu

Lēmums

Lietā 163/2006/(GK)MHZ - Uzsākta {0} 27/01/2006 - Lēmums par {0} 13/12/2006

Komisija nosūtīja Eiropas Vides aģentūrai (EEA) oficiālu vēstuli par problēmām saistībā ar Komisijas sadarbību ar EEA darba grupu, par kuru bija atbildīga sūdzības iesniedzēja. Sūdzības iesniedzēja, kura pēc tam tika atlaista, apgalvoja, ka vēstule tika nosūtīta pēc viņas priekšnieka pieprasījuma, lai iegūtu pret viņu vērstus pierādījumus. Sūdzības iesniedzēja rakstveidā vērsās pie Komisijas, lūdzot paskaidrojumus. Tā kā Komisija viņai neatbildēja, sūdzības iesniedzēja vērsās pēc palīdzības pie ombuda.

Komisija to atzina un pauda nožēlu, ka sūdzības iesniedzēja nav saņēmusi atbildi uz viņas vēstuli. Tomēr Komisija uzskatīja, ka tai nepiedien uzsākt diskusiju ar atsevišķiem EEA darbiniekiem vai bijušajiem darbiniekiem diskutēt par saziņu ar EEA . Tādējādi Komisija nevarētu pēc būtības atbildēt uz sūdzības iesniedzējas informācijas pieprasījumu.

Sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka viņa cerēja, ka attiecīgais Komisijas ierēdnis saņems rakstisku brīdinājumu un ka brīdinājuma kopija tiks nosūtīta arī viņai.

Ombuds uzskatīja, ka Komisija ir sniegusi pamatotu paskaidrojumu par to, kāpēc sūdzības iesniedzējai netika sniegta viņas pieprasītā informācija. Tomēr tas, ka Komisija neatbildēja uz sūdzības iesniedzējas vēstuli, bija uzskatāms par pārvaldē pieļautas kļūdas gadījumu. Komisijas nožēlas izteikšana par atbildes nesniegšanu nebija uzskatāma par nepārprotamu atvairinošanos, kas, visticamāk, varētu apmierināt sūdzības iesniedzēju. Tāpēc ombuds izteica aizrādījumu.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzējas apsvērumos izvirzīto jautājumu ombuds norādīja, ka disciplināros sodus var piemērot vienīgi saskaņā ar attiecīgiem Civildienesta noteikumiem. Ja ombuds kā daļu no viņa veiktās izmeklēšanas saistībā ar iesniegto sūdzību būtu izpētījis, vai šo

lietu vajadzētu izmeklēt kā disciplinārlietu, viņš faktiski varētu veikt tā saucamo pirmsdisciplinārās lietas izmeklēšanu, kurā gūtie secinājumi būtu pārāgri, vai būtu uzskatāmi par pārāgriem attiecībā uz jebkuras turpmākās disciplinārās procedūras rezultātu. Tā kā sūdzības iesniedzējas apsvērumu varētu uzskatīt par jaunu prasību, ombuds uzskatīja, ka tā nebūtu izskatāma viņa veiktajā izmeklēšanā.

Strasbūrā, 2006. gada 13. decembrī
Godātais W. kundze!

2005. gada 16. decembrī Jūs iesniedzat sūdzību pret Eiropas Komisiju. Sūdzības pamatā bija tie paši faktiskie apstākļi kā sūdzībai, ko Jūs tajā pašā dienā iesniedzāt pret Eiropas Vides aģentūru (3933/2005/GK). Pēdējā sūdzība tika atzīta par nepieņemamu saskaņā ar ombuda statūtu 2. panta 8. punktu, jo tā attiecās uz Jūsu darba attiecībām ar EEZ un Jūs neesat iesniedzis apelācijas sūdzību saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu.

2005. gada 27. janvārī es pārsūtīju Jūsu sūdzību pret Komisiju Komisijas priekšsēdētājam.

Komisija 2006. gada 11. aprīlī nosūtīja atzinumu, kuru nosūtīju Jums ar uzaicinājumu izteikt apsvērumus.

2006. gada 23. jūnijā es saņēmu Jūsu apsvērumus.

2006. gada 7. augustā es Jūs informēju, ka Jūsu sūdzība ir nodota citai juridiskai personai.

Tagad es rakstu, lai jūs zinātu veikto izmeklēšanu rezultātus.

PAR SŪDZĪBU

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka attiecīgie fakti kopumā ir šādi:

Sūdzības iesniedzējs 2004. gada 16. oktobrī sāka strādāt kā pagaidu darbinieks Eiropas Vides aģentūrā ("EVA"), kas nodarbojas ar jūras un piekrastes vidi. Pildot savus pienākumus, viņa kopīgi vadīja EVA darba grupu "Eiropas jūras monitorings un novērtējums" (EMMA).

2005. gada 15. aprīlī viņas pārbaudes laiks tika pagarināts vēl par sešiem mēnešiem.

2006. gada 26. augustā sūdzības iesniedzējas tiešā vadītāja, kas pārbaudes laikā bija arī viņas uzraugs EEZ, viņai iesniedza Eiropas Komisijas Vides ģenerāldirektorāta ("Vides ĢD") vēstules kopiju, kuru parakstījis nodaļas D2 vadītājs un kura viņam adresēta. Šīs vēstules, kas nebija datēta, nosaukums bija " *Priekšmets: EEZ ieguldījums saistībā ar jūras stratēģijas izstrādi* ". Šajā vēstulē D2 nodaļas vadītājs īsumā pauda Komisijas bažas par EVA ieguldījumu Komisijas izstrādātajā jūras vides aizsardzības tematiskajā stratēģijā. Vēstulē bija norādīts, ka „ *EVA (ko līdz šim pārstāvēja [sūdzības iesniedzējs] pārstāvēja diezgan vājo atpazīstamību, ir bijusi tendence, ka citas ieinteresētās personas ir aizdomīgas (..)* ". Vēstulē jo īpaši bija minētas

problēmas saistībā ar Komisijas sadarbību ar EMMA darba grupu.

Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Komisijas nodaļas vadītājas vēstule tika nosūtīta pēc viņas tiešā vadītāja pieprasījuma, lai sniegtu pret viņu negatīvus pierādījumus. Tāpēc 2005. gada 31. augustā viņa nosūtīja Komisijai vēstuli pa faksu un pa pastu. Vēstulē viņa jautāja: (i) uz kāda pamata nodaļas vadītāja izteica “*stingru negatīvu viedokli*” par EMMA darba grupas līdzpriekšsēdētāju (šajā sakarā viņa arī minēja, ka nodaļas vadītāja nebija klāt sanāksmēs, kuras līdzpriekšsēdētājs bija sūdzības iesniedzējs); un ii) kāpēc nodaļas vadītāja nosūtīja attiecīgo paziņojumu savam tiešajam vadītājam. Šajā sakarā viņa lūdza “*rakstisku paziņojumu, kurā norādīti faktiski iemesli paziņojuma nosūtīšanai*” (1). Komisija uz viņas vēstuli neatbildēja.

2005. gada 9. septembrī sūdzības iesniedzēja no sava tiešā vadītāja (viņas vadītāja) saņēma galīgo novērtējuma ziņojumu par pārbaudes laiku, kurā viņas vispārējais sniegums tika novērtēts negatīvi un tika ierosināts neturpināt viņas līgumu. Ziņojumā bija iekļauts negatīvs novērtējums par sūdzības iesniedzēja lomu EMMA līdzpriekšsēdēšanā, un tajā bija minēta iepriekš minētā Komisijas nosūtītā vēstule (“*Vides ģenerāldirektorāta attiecīgās nodaļas vadītājas vēstule (pievienota) par to, ka EVA nav aktīvi iesaistīta EMMA, šķiet, atbalsta šo viedokli, lai gan kritika ir vērsta uz pašu EVA.*”). Sūdzības iesniedzēja 2005. gada 14. septembrī parakstīja novērtējuma ziņojumu, bet nepiekrita viņas novērtējumam un lūdza viņas kontaktpersonai skaidrojumu par ziņojumā minētās Komisijas nodaļas vadītājas vēstuli.

Sūdzības iesniedzēja papildus citiem dokumentiem pievienoja ombudam 2005. gada 14. septembra paziņojumu, kas bija viņas tiešā vadītāja atbilde uz viņas lūgumu un kas bija konfidenciāls.

Pēc tam sūdzības iesniedzējs tika noraidīts no EEZ.

Sūdzības iesniedzējs 2005. gada 16. decembrī iesniedza ombudam divas sūdzības: viena pret EEZ (3933/2005/GK) un otra pret Komisiju (šis iebildums).

Viņas sūdzība par EVA, kas attiecās uz viņas atlaišanu no aģentūras, tika uzskatīta par nepieņemamu saskaņā ar ombuda statūtu 2. panta 8. punktu, jo tā attiecās uz sūdzības iesniedzēja darba attiecībām ar EEZ un sūdzības iesniedzēja nebija iesniegusi apelācijas sūdzību saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu.

Sūdzība pret Komisiju (t. i., šis iebildums) tika uzskatīta par pieņemamu. Šajā sūdzībā sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka Komisija nav atbildējusi uz viņas 2005. gada 31. augusta vēstuli un nav sniegusi viņai informāciju par faktiem, uz kuru pamata Komisijas ierēdnis ir formulējis negatīvu atzinumu par viņas kā EEZ darbiniecas sniegumu.

IZMEKLĒŠANA

Komisijas atzinums

Komisijas atzinumu var rezumēt šādi:

Sūdzības iesniedzēju nodarbināja EVA. Pārbaudes laika beigās viņas iecelšana par pagaidu darbinieku netika apstiprināta, un viņa, šķiet, šajā sakarā cēla atsevišķu sūdzību pret EEZ (2). Sūdzība attiecās uz Komisijas ierēdņa vēstuli sūdzības iesniedzēja tiešajam vadītājam, kurā paustas bažas par atbalstu, ko EVA sniedza Komisijai jaunās jūras aizsardzības stratēģijas izstrādē. 2005. gada 31. augustā sūdzības iesniedzējs rakstīja tieši attiecīgajam Komisijas ierēdnim un lūdza paskaidrojumus par to, uz kāda pamata šis ierēdnis bija formulējis savu negatīvo atzinumu par viņas sniegumu.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja apgalvojumu par atbildes nesniegšanu Komisija atzina un puda nožēlu, ka sūdzības iesniedzējs nesaņēma atbildi uz viņas 2005. gada 31. augusta vēstuli. Komisija norādīja, ka saskaņā ar Komisijas rīcības kodeksu (3) sūdzības iesniedzējam ir tiesības saņemt šādu atbildi. Komisijai viņai bija jānosūta vēstule, ar ko oficiāli apstiprina viņas 2005. gada 31. augusta vēstules saņemšanu un informē viņu par to, ka Komisija nav uzsākusi pārrunas ar privātpersonām par tās attiecībām ar Kopienas aģentūrām.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja apgalvojumu par informācijas nesniegšanu Komisija norādīja, ka attiecīgajā vēstulē ir paustas Komisijas bažas par EVA Komisijai sniegtā atbalsta kvalitāti konkrētā politikas jomā. Komisija uzskatīja, ka šādas vēstules nosūtīšana ir piemērota rīcība saistībā ar notiekošo sadarbību starp Komisiju un EEZ. Sūdzības iesniedzēja vārds tika minēts šajā vēstulē, ņemot vērā, ka tajā laikā viņa bija referente, kas strādāja ar lietas materiāliem iepriekš minētajā konkrētajā politikas jomā. Komisija uzskatīja, ka diskusija par atbalstu, ko EVA sniedza svarīgā politikas lietā, nepārprotami bija jautājums starp Komisiju un EVA. Tāpēc nebūtu piemēroti, ja Komisija vai tās dienesti par to apspriestos ar atsevišķiem EEZ darbiniekiem vai bijušajiem darbiniekiem. Komisija uzskata, ka tādējādi tā nebūtu varējusi pēc būtības atbildēt uz sūdzības iesniedzēja informācijas pieprasījumu.

Sūdzības iesniedzēja apsvērumi

Sūdzības iesniedzēja apsvērumus var apkopot šādi:

Pirmkārt, sūdzības iesniedzēja norādīja, ka pretēji Komisijas atzinumā sniegtajai informācijai viņa neiesniedz atsevišķu sūdzību par EPL (4).

Otrkārt, sūdzības iesniedzēja norādīja, ka viņa saprot Komisijas viedokli, ka tā nesāks debates ar atsevišķiem EEZ darbiniekiem. Tomēr viņa uzskatīja, ka ir satraucoši, ka Komisijas ierēdnis, kas rīkojas slepeni ar EEZ tiešo vadītāju, varētu izraisīt EEZ darbinieka atlaišanu, jo šī atlaišana bija balstīta uz vēstuli, ko attiecīgais ierēdnis bija sagatavojis pēc iepriekš minētā tiešā vadītāja lūguma. Viņa puda viedokli, ka atbildes uz viņas informācijas pieprasījumu par pamatu, uz kura pamata Komisijas ierēdnis ir formulējis savu negatīvo viedokli par viņas sniegumu, sekas bija tādas, ka viņas lieta bija “*saķerta ar pumpuru*”.

Treškārt, sūdzības iesniedzējs norādīja, ka Komisija atzina, ka tā ir pārkāpusi savu labas administratīvās prakses kodeksu (5). Tomēr viņa norādīja, ka Komisija uzskata, ka viņa ir pilnībā ignorējusi, un ka Komisijai būtu vajadzējis ievērot pašas pieņemtos noteikumus.

Visbeidzot, viņa cerēja, ka attiecīgais Komisijas ierēdnis saņems rakstisku brīdinājumu, kam būtu jāpaliek viņa personīgajā lietā, un ka viņai tiks nosūtīta brīdinājuma kopija. Viņa uzskatīja,

ka šāda nelikumība neļautu attiecīgajam ierēdnim nākotnē radīt briesmas citām personām. Viņa arī uzskatīja, ka, ja šādi pasākumi netiks veikti, šis ierēdnis varētu uzskatīt sevi par "pilnīgi pasargātu no pilnīgas atbildības uzņemšanās par savu rīcību un Komisijas rīcības kodeksa ievērošanu".

LĒMUMS

1 Iepriekšējās piezīmes

1.1 Savos apsvērumos par Komisijas atzinumu sūdzības iesniedzēja norādīja, ka viņa sagaida, ka attiecīgais Komisijas ierēdnis saņems rakstisku brīdinājumu, kam jāpaliek viņa personīgajā lietā, un ka viņai tiks nosūtīta brīdinājuma kopija.

1.2 Ombuds norāda, ka disciplinārsodus var piemērot tikai saskaņā ar attiecīgajiem Civildienesta noteikumiem, kuros ietverti skaidri noteikumi par disciplinārlietu norisi, tostarp jo īpaši par attiecīgā ierēdņa tiesībām tikt uzklautam. Tāpēc ombuds nevar izteikties par prasību, ka šādas sankcijas būtu jāpiemēro konkrētā gadījumā. Turklāt, ja ombudam, veicot izmeklēšanu saistībā ar viņam iesniegto sūdzību, būtu jāpārbauda, vai konkrētajā lietā būtu jāuzsāk disciplinārlietu, viņš faktiski veiktu tā saukto pirmsdisciplināro procedūru, kuras secinājumi varētu ietekmēt vai varētu ietekmēt vēlākas disciplinārlietas iznākumu.

1.3 Tā kā sūdzības iesniedzēja apsvērumu varētu saprast kā jaunu prasību, ombuds uzskata, ka to nevar izskatīt viņa izmeklēšanā.

1.4. Sūdzības iesniedzēja apsvērumos par Komisijas atzinumu arī tika pausts viedoklis, ka viņas atļaušanu no Eiropas Vides aģentūras (EVA) izraisīja Komisijas amatpersona, kas "slepeni nodarbojās" ar viņas tiešo vadītāju Eiropas Vides aģentūrā (EVA). Ombude uzskata, ka jautājumi, kas saistīti ar sūdzības iesniedzējas līguma neatjaunošanas iemesliem, attiecas uz viņas darba attiecībām ar EEZ. Ombuds atgādina, ka viņš jau ir informējis sūdzības iesniedzēju (atbildot uz sūdzību Nr. 3933/2005/GK), ka saskaņā ar Ombuda statūtu 2. panta 8. punktu viņš nevar izskatīt šo jautājumu, jo sūdzības iesniedzējs nav izmantojis iespēju iesniegt apelāciju saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu.

2 Atbildes uz sūdzības iesniedzēja vēstuli nesniegšana

2.1 Sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka Komisija nav atbildējusi uz viņas 2005. gada 31. augusta vēstuli.

2.2 Komisija atzina, ka tā nav atbildējusi uz sūdzības iesniedzēja vēstuli, pārkāpjot Komisijas labas administratīvās prakses kodeksu (6), un pauda nožēlu par šo trūkumu.

2.3 Ombuds atgādina, ka saskaņā ar Komisijas Labas administratīvās prakses kodeksu atbildi uz Komisijai adresētu vēstuli nosūta 15 darba dienu laikā no dienas, kad atbildīgais Komisijas dienests ir saņēmis vēstuli. Ja atbildi nevar nosūtīt iepriekš minētajā termiņā, ir jānosūta pagaidu atbilde, norādot datumu, līdz kuram adresāts var sagaidīt atbildes nosūtīšanu.

2.4 Ombuds norāda, ka šajā gadījumā Komisija atzina un pauda nožēlu par to, ka tā nav atbildējusi uz sūdzības iesniedzēja vēstuli. Tomēr ombuds neuzskata, ka nožēlas izteikšana ir

nepārprotama atvainošanās, ko varētu pamatoti sagaidīt, lai apmierinātu sūdzības iesniedzēju. Tādēļ ombuds uzskata par nepieciešamu konstatēt, ka Komisijas nespēja atzīt sūdzības iesniedzēja 2005. gada 31. augusta vēstuli vai atbildēt uz to bija administratīva kļūme, un turpmāk tiks izteikta kritiska piezīme.

3 Par apgalvoto informācijas nesniegšanu

3.1 Sūdzības iesniedzēja apgalvoja, ka Komisija viņai nav sniegusi informāciju par faktiem, uz kuru pamata Komisijas ierēdnis izteica negatīvu atzinumu par viņas kā EEZ darbinieka sniegumu.

3.2 Komisija rezumējot norādīja, ka attiecīgā vēstule tika nosūtīta saistībā ar diskusiju starp Komisiju un EEZ par atbalstu, ko EVA sniedza saistībā ar svarīgu politikas dokumentu. Tas nepārprotami bija jautājums starp Komisiju un EEZ, un nebūtu piemēroti, ja Komisija vai tās dienesti apspriestu šo jautājumu ar atsevišķiem EEZ darbiniekiem vai bijušajiem darbiniekiem. Šā iemesla dēļ Komisija nevarēja sniegt sūdzības iesniedzējai pieprasīto informāciju.

3.3. Ombuds uzskata, ka Komisijas sniegtais pamatojums tam, kāpēc tā nav sniegusi sūdzības iesniedzējai pieprasīto informāciju, šķiet pamatots. Ombude arī norāda, ka savos apsvērumos sūdzības iesniedzēja, šķiet, piekrīt Komisijas viedoklim.

Tāpēc ombuds neuzskata, ka būtu nepieciešama turpmāka izmeklēšana attiecībā uz apgalvojumu par informācijas nesniegšanu.

4 Secinājumi

Pamatojoties uz izmeklēšanu šajā lietā, ombuds izsaka šādu kritisku piezīmi:

Saskaņā ar Komisijas labas administratīvās prakses kodeksu atbildi uz Komisijai adresētu vēstuli nosūta 15 darba dienu laikā no dienas, kad atbildīgā Komisijas struktūrvienība saņēmusi vēstuli. Ja atbildi nevar nosūtīt iepriekš minētajā termiņā, ir jānosūta pagaidu atbilde, norādot datumu, līdz kuram adresāts var sagaidīt atbildes nosūtīšanu. Šajā gadījumā Komisija atzina un puda nožēlu par to, ka tā nav atbildējusi uz sūdzības iesniedzēja vēstuli. Tomēr ombuds neuzskata, ka nožēlas izteikšana ir nepārprotama atvainošanās, ko varētu pamatoti sagaidīt, lai apmierinātu sūdzības iesniedzēju. Tāpēc ombuds konstatē, ka Komisijas nespēja atzīt sūdzības iesniedzēja 2005. gada 31. augusta vēstuli vai atbildēt uz to bija administratīva kļūme.

Nemot vērā to, ka šīs lietas aspekts attiecas uz procedūru, kas saistīta ar konkrētiem notikumiem pagātnē, nav lietderīgi panākt lietas mierizlīgumu. Tāpēc ombuds slēdz šo lietu.

Komisijas priekšsēdētājs tiks informēts par šo lēmumu.

Jūsu sirsnīgi,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

(1) Ombuds norāda, ka sūdzības iesniedzējs savā vēstulē uz dokumentu, ko Komisija nosūtīja

EVA, minēja kā “paziņojumu”, savukārt sūdzības veidlapā viņa izmantoja terminu “vēstule”. Tāpēc ombuds visā lēmumā izmantos terminu “vēstule”, atsaucoties uz attiecīgo Komisijas dokumentu.

(2) Ombuds pieņem, ka Komisija šeit atsaucas uz sūdzību 3933/2005/GK, kas tika atzīta par nepieņemamu saskaņā ar Ombuda statūtu 2. panta 8. punktu, jo sūdzība attiecās uz darba attiecībām ar EEZ un sūdzības iesniedzējs nebija iesniedzis pārsūdzību saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu.

(3) Ombuds saprot, ka Komisija atsaucās uz labas administratīvās prakses kodeksu.

(4) Ombuds norāda, ka sūdzības iesniedzēja nav iesniegusi jaunu sūdzību pret EVA pēc tam, kad ombude noraidīja viņas sūdzību 3933/2005/GK kā nepieņemamu.

(5) Komisijas labas administratīvās prakses kodekss, pieejams Komisijas tīmekļa vietnē http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/code/index_en.htm [Saite].

(6) Komisijas labas administratīvās prakses kodekss, pieejams Komisijas tīmekļa vietnē http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/code/index_en.htm [Saite].